

Nieuwsbericht 17 juni 2016

Zorgplicht bij communicatie over wijziging van de pensioenregeling

In een recentelijke gepubliceerd arrest van het Hof Amsterdam (PJ 2016/57) is de zorgplicht voor pensioenuitvoerders ten aanzien van de communicatie over wijzigingen in de pensioenregelingen opnieuw aangescherpt.

De feiten in dit arrest zijn als volgt. Op de pensioendatum (1 oktober 1993) woont de deelnemer ongehuwd samen met zijn partner. In 2005, dus na pensionering, is de deelnemer in het huwelijk getreden en heeft hiervan melding gemaakt bij het pensioenfonds.

In het arrest speelt de vraag of de echtgenote, na het overlijden van de deelnemer aanspraak kan maken op een partnerpensioen (de deelnemer is nog niet overleden). De deelnemer voert in het arrest aan dat hij bij pensionering door het pensioenfonds niet is geïnformeerd over het feit dat ook ongehuwd samenwonenden in aanmerking komen voor partnerpensioen. Daarnaast is hem bij zijn pensionering niet gevraagd of hij met iemand een gemeenschappelijke huishouding voerde en ook is hem niet gevraagd naar een samenlevingscontract. De deelnemer stelt dat, omdat hij sinds 1990 samenwoont met zijn echtgenote er, op grond van het addendum bij het pensioenreglement, dat op 1 juli 1990 in werking is getreden, aanspraak zou hebben bestaan op een partnerpensioen.

Het pensioenfonds voert aan dat de deelnemer zelf bij pensioeningang had moeten aangeven dat hij ongehuwd samenwoonde en daarom recht zou hebben op een aanspraak op partnerpensioen in geval van overlijden na pensioendatum. Volgens het pensioenfonds had de deelnemer op de hoogte moeten zijn van het pensioenreglement en het bijbehorende addendum. Nu de deelnemer dat destijds niet heeft gedaan, is het pensioenfonds van mening dat er geen sprake is van een partnerpensioen na overlijden.

Het addendum bij het pensioenreglement heeft een ingangsdatum van 1 juli 1990. Dat betekent dat voor de informatieverplichtingen gekeken moet worden naar de toen geldende Pensioen- en spaarfondsenwet (PSW) en specifiek artikel 17 van de PSW waarin het pensioenfonds wordt verplicht de deelnemer schriftelijk op de hoogte te brengen van reglementswijzigingen. Een vergelijkbare bepaling is overigens opgenomen in artikel 21 lid 2 van de Pensioenwet.

De deelnemer voert aan dat hij door het pensioenfonds niet op de hoogte is gesteld van de inwerkingtreding van het addendum bij het pensioenreglement op 1 juli 1990.

Het Hof heeft geoordeeld dat van het pensioenfonds verwacht mag worden dat zij concreet inzicht kan verschaffen in de wijze waarop haar bedrijfsproces in de desbetreffende jaren was ingericht en hoe een en ander was vastgelegd zodat met voldoende mate van zekerheid kan worden aangenomen dat de 'normale procedure' (te weten: de reglementswijziging wordt verstuurd naar alle actieve deelnemers) is gevolgd bij het inwerkingtreden van het addendum bij het pensioenreglement.

De uitleg van dit arrest betekent dat een pensioenuitvoerder tot 20 jaar terug, moet kunnen aantonen hoe er destijds is gecommuniceerd. Om op die manier aan te tonen wie welke informatie heeft ontvangen. Volgens het Hof Amsterdam heeft het pensioenfonds in deze casus onvoldoende gemotiveerd betwist dat de deelnemer destijds niet op de hoogte is gesteld van de inwerkingtreding van het addendum bij het pensioenreglement.

In het arrest is het dus niet zo zeer de vraag of de deelnemer de informatie al dan niet heeft ontvangen. Van belang is dat het pensioenfonds niet heeft kunnen aantonen dat de informatie over de wijziging van het pensioenreglement de deelnemer heeft bereikt.

Wij zien hier een aanzienlijke verzwaring van de zorgplicht voor pensioenuitvoerders en pensioenfonds en daarmee ook voor pensioenfondsbestuurders. Een pensioenfondsbestuurder is immers verantwoordelijk voor het te voeren communicatiebeleid van het pensioenfonds.

Inmiddels is de Wet pensioencommunicatie in werking getreden met een aanzienlijke verzwaring van de communicatie-eisen, zeker ten opzichte van de tijd waarin de PSW van kracht was.

Dit arrest zorgt ervoor dat het nog belangrijker is dat pensioenuitvoerders er continu voor zorgen dat in het communicatiebeleid de normen uit de Pensioenwet worden nageleefd. Dat wil zeggen dat de informatieverstrekking correct, duidelijk, evenwichtig en tijdig gedaan moet worden. Een andere eis uit de Pensioenwet is dat een pensioenfonds een deugdelijke administratie voert.

Extra oplettendheid en controles op de communicatielijn vanaf de eerste vastlegging van de pensioenovereenkomst, pensioenreglement tot uitkering van pensioen zijn denken wij daarom noodzakelijk.

Het volledige arrest is te lezen via de volgende link:

<http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:GHAMS:2016:975>

Disclaimer

Swalef streeft er naar de informatie correct en actueel te houden.

Aan de informatie die is verstrekt kunnen echter geen rechten worden ontleend.

Swalef aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor de inhoud en informatie.